

20-04-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

**"মৰমৰ সন্তানসকল - পিতাই তোমালোকক যি পঢ়াই আছে, এয়াই তেখেতৰ কৃপা হয়, তোমালোকে ভাগ্য জগাই আহিছা
ভৱিষ্যৎ নতুন দুনীয়াত দেৱী-দেৱতা হ'বৰ কাৰণে"**

***প্ৰশ্ন:-** সন্তানসকলে পিতাৰ সন্মুখত কোনটো প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে?

***উত্তৰ:-** তোমালোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছা - বাবা আপুনি আহিছে ভাৰতক স্বৰ্গ বনাবলৈ, আমি আপোনাৰৰ শ্ৰীমতত চলি
ভাৰতক স্বৰ্গ কৰি গঢ়ি তোলাত আপোনাৰ সহায়কাৰী হ'ম। পৱিত্ৰ হৈ ভাৰতক পৱিত্ৰ বনাম।

***গীত:-** ভাগ্য জগাই আহিছোঁ...

ওম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীতৰ শাৰীটি শুনিলে। এইখন বিদ্যালয় বা বিশ্ব-বিদ্যালয় হয়, কিহৰ? ভগৱান পিতাৰ বিশ্ব-
বিদ্যালয়। ভগৱান পিতাই পঢ়ায়, ভগৱানুবাচ। গড ফাদাৰ বুলি কোৱা হয় বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাক। লৌকিক পিতাক গড
বুলি কোৱা নহয়। এজন ভগৱানকেই সকলো মনুষ্যই গড ফাদাৰ বুলি কয়। তেখেত হৈছে বেহদৰ পিতা। এই গোটেই
সৃষ্টিৰ ৰচয়িতা হৈছে গড ফাদাৰ। লৌকিক সন্তানসকলৰো পিতা থাকে, যাক বাবা বুলি কোৱা হয়। এয়া হৈছে বেহদৰ
পাৰলৌকিক পিতা। লৌকিক বাবাটো ইয়াত বহুত আছে। প্ৰত্যেকৰে নিজৰ সন্তান থাকে। তেন্তে বেহদৰ পিতাৰ পৰা
নিশ্চয় কোনো সম্পত্তি লাভ কৰিব লাগে। ইয়াত তোমালোকে ভাগ্য উদয় কৰি আহিছা, পিতাৰ পৰা বেহদৰ সুখৰ
উত্তৰাধিকাৰীত্ব ল'বলৈ। ইয়াত কোনে পঢ়ায়? ভগৱানুবাচ। লৌকিক জগতত মনুষ্যই বেৰিষ্টাৰি, ইঞ্জিনিয়াৰিং, ডাক্তাৰী আদি
পঢ়ায়, ইয়াতটো বেহদৰ পিতাই আহি পঢ়ায়। তেন্তে তোমালোকে ইয়ালৈ ভাগ্য বনাই আহিছা। তোমালোকক মনুষ্যৰ পৰা
দেৱতাৰ ৰূপত গঢ়ি তোলা হয়।

তোমালোকে জানা যে ভাৰততেই দেৱী-দেৱতাৰ ৰাজ্য হয়। ভাৰতেই প্ৰাচীন আটাইতকৈ পুৰণি খণ্ড হয়। ৫ টি মূখ্য খণ্ড
আছে, প্ৰথম নম্বৰত হৈছে ভাৰত। যেতিয়া ভাৰতবাসী ভাৰত খণ্ড নতুন দুনীয়াত আছিল তেতিয়া দেৱী-দেৱতাই ৰাজ্য
কৰিছিল। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য থাকোতে এই ভাৰত নতুন আছিল, কেৱল ভাৰত খণ্ডই আছিল। সেই সময়ত আৰু কোনো
ধৰ্ম নাছিল। দেৱী-দেৱতা সকল পৱিত্ৰ আছিল। যেনে ৰজা-ৰাণী লক্ষ্মী-নাৰায়ণ পৱিত্ৰ আছিল, ভাৰত বহুত ধনবান আছিল,
হীৰাতুল্য আছিল। এতিয়াটো ভাৰত বহুত কণ্ডাল হ'ল। কড়ি তুল্য হৈ গ'ল। স্বৰ্গত হায়-কাজিয়া একোৱে নাছিল। নিৰ্বিকাৰী
ভাৰত আছিল। এই সময়ত, যিহেতু কলিযুগ হয় সেয়ে ভাৰত অপৱিত্ৰ। কিমান দুখ আছে। এতিয়া এই ভাৰতক পুনৰ স্বৰ্গ
কোনে বনায়? পিতাই বুজাই যে তোমালোকে ভাগ্য জগাই আহিছা, মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'বৰ বাবে, যি বেহদৰ পিতাই
বনাই। মনুষ্যই কোনো সংগতি দিব নোৱাৰে। পতিত মনুষ্যই কাকো পৱিত্ৰ বনাব নোৱাৰে। স্বৰ্গত কেতিয়াও এনেকৈ
নোকোৱা যে পতিত-পাৰন আহক, কিয়নো তাত সকলো পৱিত্ৰ আছিল। ভাৰত সদায় সুখী আছিল পুনৰ ভাৰতক নিত্য
সুখী বনোৱাৰ কামো পিতাৰেই হয়। ভাৰত শিৱালয় আছিল। পৰমপিতা পৰমাত্মাক শিৱ বুলি কোৱা হয়। তেওঁৰ জয়ন্তী
ভাৰতত পালন কৰা হয়। শিৱ পৰমাত্মা যি সকলোৰে পিতা হয় তেৱেঁই আহি সকলোকে দুখৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰায়।
সেইজন পিতাক সকলোৱে পাহৰি গ'ল। শান্তি দিওঁতা, সুখ দিওঁতা তেখেত এজনেই পিতা। ভাৰত স্বৰ্গ আছিল। পৱিত্ৰ
আছিল বাবে শান্তিও আছিল, সুখো আছিল। পৱিত্ৰতা, শান্তি, সমৃদ্ধি আছিল। সন্ন্যাসীসকলেও ভাৰতক সহায় কৰিবৰ বাবে
সন্ন্যাস কৰে যাতে পৱিত্ৰতাৰ শক্তি লাভ কৰে। সকলো বিকাৰী মনুষ্য গৈ তেওঁলোকৰ আগত মূৰ দোৱায়। সন্ন্যাসীসকলে
পৱিত্ৰতাৰ সহায়ত ভাৰতক অধঃপতিত হোৱাৰ পৰা কিছু পৰিমাণে ৰক্ষা কৰে। ভাৰতৰ নিচিনা সুখী পৱিত্ৰ খণ্ড আন

কোনো নাই। উচ্চতকৈও উচ্চ ভাৰত খণ্ডৰেই গায়ন কৰা হয়। পুনৰ ভাৰতক নতুন কৰি পিতাইয়ে গঢ়ি তোলে। কোনো মনুষ্যকেই ভগৱান বুলি ক'ব পৰা নাযায়। সকলোৰে মাজত ঈশ্বৰো নাথাকে। কিন্তু সকলোৰে মাজত ৫ টা চয়তান আছে। এই ৫ টা বিকাৰক একেলগে ৰাৱণ বুলি কোৱা হয়। এই সময়ত ৰাৱণৰ ৰাজ্য চলি আছে। সকলো বিকাৰী পতিত। সত্যযুগত পৱিত্ৰ গৃহস্থ ধৰ্ম আছিল। সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী আছিল। ভাৰতত দৈৱী-দেৱতাই ৰাজ্য কৰিছিল। এতিয়া নাটক অনুসাৰে পুনৰ ভাৰত পুৰণা হৈ পৰিল। নতুন সৃষ্টি পুৰণা নিশ্চয় হ'ব। ভাৰততেই এক বিশ্ব সৰ্বশক্তিমানৰ ৰাজ্য আছিল, তাক স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয়। যি বেহদৰ বাবাই স্থাপন কৰে, এই মাতৃ সকলৰ দ্বাৰা। শিৱশক্তি সেনাটো মাতায়েই হয়। জগত অম্বাৰো গায়ন আছে। মনুষ্যই নাজানে যে উচ্চতকৈও উচ্চ কোন হয়। সকলোতকৈ উচ্চতকৈও উচ্চ হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মা। পিছত হৈছে ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শংকৰ। পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) কি? তেওঁ আহি ভাৰতক পতিতৰ পৰা পাৱন বনাই। ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা পৱিত্ৰ দুনিয়াৰ স্থাপনা কৰে। তোমালোক ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে ৰাখী বান্ধা যে আমি ভাৰতক পৱিত্ৰ বনাম। হে বাবা, আমি আপোনাৰ শ্ৰীমতত চলি পৱিত্ৰ হৈ ভাৰতক পৱিত্ৰ বনাই আকৌ ৰাজ্য কৰিম। পিতা আহি ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা স্থাপনা কৰাই। ব্ৰহ্মা, প্ৰজাপিতা সকলোৰে পিতা হয়। জগত অম্বা হৈছে সকলোৰে মাতা। ভাৰতবাসীয়ে গাই যে তুমি মাত-পিতা আমি তোমাৰ সন্তান..... পিতাই স্বয়ং আহি পঢ়াই, এইয়াই কৃপা কৰে, যাৰ বাবে আমি ভৱিষ্যতে বহুত সুখ দেখিম। ইয়াতটো বহুত দুখ সেই কাৰণে ইয়াক নৰক বুলি কোৱা হয়। দৈৱী ৰাজ্য পুনৰ অসুৰৰ ৰাজ্যলৈ সলনি হৈ যায়। দৈৱী ৰাজ্যত আন কোনো খণ্ড নাথাকে। বেহদৰ পিতাইহে আহি সন্তানসকলক বেহদ বিশ্বৰ বুৰঞ্জী-ভূগোল বুজাই যি আন কোনেও বুজাব নোৱাৰে।

তোমালোক সন্তানসকলে বেহদৰ পিতাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছা - হে বাবা, আপুনি আহিছে ভাৰতক স্বৰ্গ বনাবলৈ, আমি শ্ৰীমতত চলি ভাৰতক স্বৰ্গ অথবা শ্ৰেষ্ঠ বনাই পিছত তাত ৰাজ্য কৰিম, ইয়াক ৰাজযোগৰ শিক্ষা বুলি কোৱা হয়। সন্যাসীসকলৰ হ'ল হঠযোগ, ঘৰ-সংসাৰ এৰি দিয়ে। তোমালোকৰ এৰিবলগৰীয়া নহয়। এই পুৰণি দুনিয়াক পাহৰি যাব লাগে। তোমালোকে এতিয়া নতুন দুনিয়ালৈ যাবলৈ ওলাইছা। পিতা পথ প্ৰদৰ্শক হৈ আহিছে। তেওঁ হ'ল মুক্তি দাতা, সকলোকে দুখৰ পৰা মুক্ত কৰোঁতা। ভাৰত শিৱবাবাৰ জন্ম স্থান। সোমনাথৰ মন্দিৰো ইয়াত আছে। মানুহে এইটো পাহৰি গ'ল যে ভাৰত মহান তীৰ্থ হয়। সকলো মনুষ্যৰে পিতা, যিয়ে সুখ-শান্তি দিয়ে, তেওঁৰ জন্ম স্থান হয়। সকলোৰে ভাৰতলৈ আহি শিৱৰ মন্দিৰত শিৱক নমন কৰিব লাগে। সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ মত হ'ল ভগৱানৰ। শ্ৰী শ্ৰী শিৱ বাবা বেহদৰ সুখ দিওঁতা হয়। সুখ পিতাৰ পৰাই পোৱা যায়। বিনাশ সমাগত। এই মহাভাৰতৰ যুদ্ধৰ দ্বাৰাই সুখধাম শান্তিধামৰ দুৱাৰ মুকলি হ'ব। তোমালোক বি. কে. সকলে ভাৰতক স্বৰ্গ বনাবলৈ নিজৰ দেহ-মন-ধনেৰে সেৱা কৰি আছা। যেনেকৈ গান্ধীৰ মতত সকলোৰে দেহ-মন-ধনেৰে সেৱা কৰি বিদেশী শাসন আঁতৰাই দিলে। কিন্তু এতিয়া বহুত দুখ। এতিয়া এই ৰাৱণৰ ওপৰত জয়ী হ'ব লাগিব। আধা কল্প ৰাৱণৰ ৰাজ্য, আধা কল্প ৰামৰাজ্য। দ্বাপৰৰ পৰা দেহ-অভিমানত আহি পিতাক পাহৰি যোৱা আৰু পিতাক নজনাব কাৰণে কাজিয়া-পেচাল কৰি থাকা। গতিকে ভাৰতবাসী যেতিয়া দুখী হৈ যায় তেতিয়া পিতা আহি সন্তানসকলৰ ভাগ্য জগাই তোলে। ইয়াত অন্ধশত্ৰুৰ কোনো কথা নাই। এইয়া হ'ল পঢ়া। পিতাইহে আহি সকলো জ্ঞান দিয়ে কিয়নো তেওঁ জ্ঞানৰে পূৰ্ণ হয়। পিতাই কয় মোৰ গোটেই চক্ৰৰ জ্ঞান আছে। সত্যযুগত লক্ষ্মী নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল পিছত ৰাম সীতাৰ ৰাজ্য হ'ল, বাঘে ছাগলীয়ে একেলগে একে ঘাটত পানী খাইছিল। যেনে ৰজা ৰাণী তেনে প্ৰজা আছিল। ধৰ্মৰ উপকাৰ আছিল। এতিয়া ঘৰে-ঘৰে দুখ। পিতা আহি সকলোকে সুখী বনায়। তোমালোক ভাৰত মাতা শক্তিসেনা হোৱা। এই মন্দিৰ তোমালোকৰ। এতিয়া তোমালোক ৰাজযোগত বহি আছা, ইয়াকে ৰাজযোগৰ শিক্ষা বুলি কোৱা হয়। তোমালোকক ভগৱান পিতাই পঢ়ায়।

পিতাইহে আহি তোমালোক মাতৃসকলৰ দ্বাৰা সকলোৰে ভাগ্য জগাই তোলে। বন্দনা কৰা হয় পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ। দেৱতা সকলৰো বন্দনা কৰা হয়। পতিত মানুহে সন্যাসী সকলৰো বন্দনা কৰে। তোমালোক মাতাসকলৰ বাবে কোৱা হয়

বন্দে মাতৰম্। তোমালোক মাতৃসকলৰ দ্বাৰাই ভাৰত স্বৰ্গ হয়। পৰিত্ৰতাৰ অবিহনে সুখ পোৱা নাযায়। যিয়ে পিতাৰ হ'ব, পিতাক স্মৰণ কৰিব, আন সকলোৰে সংগ এৰি এক পিতাৰ লগত সংগ কৰিব - তেৱেঁই শিৱবাবাৰ ওচৰলৈ গুচি যাব। ভাৰততেই পিতা অৱতৰিত হয়। তোমালোক কিমান দুখী আছিল! ইয়ালৈ কিমান সন্তান আহে সুখ পাবলৈ! তোমালোকে সকলোৰে আত্মিক সামাজ্য সেৱা কৰা। তোমালোক হ'লা গুপ্ত সেনা, যিয়ে ৰাৱণৰ ওপৰত জয়ী হৈ স্বৰ্গৰ মালিক হয়। নিৰাকাৰ পিতাই নিৰাকাৰ আত্মাসকলৰ লগত কথা পাতে। আত্মাই কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা শুনে। আত্মাত ৮৪ জন্মৰ সংস্কাৰ আছে। প্ৰথমে অহা সকলে ৮৪ জন্ম লয়, পিছত অহা সকলে কম জন্ম ল'ব। ভাৰত শিখৰত আছিল। ভাৰতেই কঙাল হ'ল। আকৌ শিখৰলৈ গৈ আছে। এয়া সেই ৫ হাজাৰ বছৰ আগতে হোৱা যুদ্ধখনেই হয়, যাৰ দ্বাৰা ভাৰত স্বৰ্গ হৈছিল। তোমালোকৰ হ'ল ৰাজযোগৰ পঢ়া। সন্যাসী সকলৰ হ'ল হঠযোগ। তোমালোক সন্তানসকলে পুৰণি দুনিয়াক পাহৰি এজন পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। যোগ অগ্নিৰে তোমালোকৰ পাপ খণ্ডিত হ'ব আৰু পৰিত্ৰ হোৱাৰ আন কোনো উপায় নাই। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ৰাতিৰ ক্লাছ - 28-06-68

ইয়াত সকলোৱে বহি আছে, বুজিছে যে আমি আত্মা হওঁ, পিতা বহি আছে। আত্ম-অভিমানি হৈ বহা বুলি ইয়াকে কোৱা হয়। সকলোৱে এনেদৰে বহা নাই যে মই আত্মা হওঁ বাবাৰ সন্মুখত বহি আছোঁ। এতিয়া বাবাই মনত পেলাই দিলে গতিকে স্মৃতিলৈ আহিব মনোযোগ দিব। এনে বহুত আছে যি সকলৰ বুদ্ধি বাহিৰত ভ্ৰমি ফুৰে। ইয়াত বহি থাকিও যেন কান বন্ধ হৈ আছে। বুদ্ধি বাহিৰত ক'ৰবাত নহয় ক'ৰবাত দৌৰি থাকে। যিসকল সন্তানে পিতাৰ স্মৃতিত বহি আছে তেওঁলোকে উপাৰ্জন কৰি আছে। বহুতৰ বুদ্ধিযোগ বাহিৰত থাকে, তেওঁলোক যেন যাত্ৰাত নাই। সময় নষ্ট হৈ যায়। পিতাক (ব্ৰহ্মাক) দেখিলেও বাবাৰ স্মৃতি আহিব। পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰিত হৈছে। কোনো কোনো জনৰ দৃঢ় অভ্যাস হৈ যায়। আমি আত্মা, শৰীৰ নহওঁ। পিতা জ্ঞানেৰে পূৰ্ণ সেয়েহে সন্তানসকললৈও জ্ঞান আহি যায়। এতিয়া উভতি যাব লাগিব। চক্ৰ পুৰা হ'বৰ হ'ল এতিয়া পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। বহুত গ'ল অলপ আছে... পৰীক্ষাৰ দিন বিলাকতো বহুত পুৰুষাৰ্থ কৰিবলৈ লাগি যাব। ভাবিব নহ'লে অকৃতকাৰ্য্য হৈ যাম, পদো কম হৈ যাব। সন্তানসকলৰ পুৰুষাৰ্থতো চলিয়েই থাকে। দেহ-অভিমানৰ বাবে বিকৰ্ম হ'ব, তেতিয়া তাৰ বাবে এশ গুণ দণ্ড হৈ যাব কিয়নো মোৰ নিন্দা কৰাই। এনে কাম কৰাতো অনুচিত যাৰ দ্বাৰা বাবাৰ নাম বদনাম হয়, সেয়ে গোৱা হয় সংগ্ৰহৰ নিন্দকে উচ্চ পদ পাব নোৱাৰে। উচ্চ পদ অৰ্থাৎ বাদশ্বাহী। পঢ়াওঁতা জনো পিতা, আৰু কোনো সংসংগত লক্ষ্য উদ্দেশ্য নাই। এইয়া আমাৰ ৰাজযোগ। আন কোনোৱেই এনেকৈ মুখেৰে ক'ব নোৱাৰে যে মই ৰাজযোগ শিকাওঁ। তেওঁলোকে বুজিছে যে শান্তিতেই সুখ আছে। তাততো (শান্তিধামত) দুখ বা সুখৰ কথা নাই। শান্তিয়েই শান্তি। পিছত বুজা যায় তেওঁৰ ভাগ্যত কমকৈ আছে। সকলোতকৈ উচ্চ ভাগ্য সেইজনৰ যি আৰম্ভনিৰ পৰাই অভিনয় কৰে। তাত তেওঁলোকৰ এই জ্ঞান নাথাকে। তাত সংকল্পই নচলে। সন্তানসকলে জানে যে আমি সকলোৱে অৱতাৰ লওঁ। ভিন্ন ভিন্ন নাম ৰূপত আহো। এইয়া নাটক নহয় জানো। আমি আত্মাই শৰীৰ ধাৰণ কৰি ইয়াত অভিনয় কৰো। এই সকলোবোৰ ৰহস্য পিতাই বহি বুজাই। তোমালোক সন্তানসকলৰ অন্তৰত অতীন্দ্ৰিয় সুখ থাকে। আন্তৰিক আনন্দ থাকে। ক'ব এওঁ দেহী-অভিমানী হয়। পিতাই বুজাইছেও যে তোমালোক বিদ্যাৰ্থী হোৱা। জানা যে আমি দেৱতা স্বৰ্গৰ মালিক হ'বলৈ গৈ আছে। কেৱল দেৱতাও নহয়, আমি বিশ্বৰ মালিক হ'বলৈ গৈ আছে। এইটো অৱস্থা স্থায়ী হৈ তেতিয়াহে থাকিব যেতিয়া কৰ্মাতীত অৱস্থা প্ৰাপ্ত হ'ব। নাটকৰ পৰিকল্পনা অনুসৰি নিশ্চয় হ'ব। তোমালোকে বুজিছা যে আমি ঈশ্বৰীয় পৰিয়ালত আছো। স্বৰ্গৰ বাদশ্বাহী নিশ্চয় পাম। যিয়ে সেৱা বহুত কৰিব তেওঁৱেই উচ্চ পদ পাব। আমি কম

পদ পাম এইটো অন্তৰত থাকিব। যিয়ে বহুত সেৱা কৰে, বহুতৰ কল্যাণ সাধন কৰে তেওঁ নিশ্চয় উচ্চ পদ পাব। বাবাই বুজাইছে যে এই যোগৰ বৈঠক ইয়াতহে হ'ব পাৰে। বাহিৰত সেৱা কেন্দ্ৰত এনেদৰে হ'ব নোৱাৰে। চাৰি বজাত অহা, নেষ্ঠাত বহা (সন্মুখত বহি ৰাজযোগৰ অভ্যাস কৰোৱা), তাত কেনেকৈ হ'ব পাৰে। নহয়। চেণ্টাৰত থকা সকল বহিব পাৰে। বাহিৰৰ সকলক ভুলতো ক'ব নালাগে। সময় এনেকুৱা নহয়। এইয়া ইয়াতেই প্ৰযোজ্য। ঘৰতেই বহিছে। তাততো বাহিৰৰ পৰা আহিব লাগিব। এইয়া কেৱল ইয়াৰ বাবে। বুদ্ধিত জ্ঞান ধাৰণ হ'ব লাগে। আমি আত্মা হওঁ। এইয়া অমৰ আত্মাৰ আসন। এইটো অভ্যাস হৈ যাব লাগে। আমি ভাই-ভাই হওঁ, ভাইৰ লগত আমি কথা পাতো। নিজক আত্মা বুলি বুজি পিতাক স্মৰণ কৰিলে বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যাব। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ আত্মিক সন্তানসকলক আত্মিক পিতা আৰু দাদাৰ স্নেহ পূৰ্ণ স্মৰণ, শুভবাৰ্ত্তি আৰু নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) নিজৰ শৰীৰ-মন-ধনৰ দ্বাৰা আত্মিক সামাজ সেৱা কৰিব লাগে। ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত হৈ ভাৰতক স্বৰ্গ বনাব লাগে।
- (2) অপাৰ সুখ পাবলৈ পৰিত্ৰতাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰি আন সকলোৰে সংগ ত্যাগ কৰি এজন পিতাৰ স্মৰণত থাকিব লাগে।

***বৰদান:-** বুদ্ধিৰ দ্বাৰা শুদ্ধ সংকল্পৰ ভোজন স্বীকাৰ কৰোঁতা সদায় স্বচ্ছ পৰিত্ৰ হংস হোৱা।

পৰিত্ৰ হংসই কেতিয়াও বুদ্ধিৰ দ্বাৰা জ্ঞান মুকুতাৰ বাহিৰে অন্য একো স্বীকাৰ নকৰে। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল যাৰ উচ্চ টিকনি আছে (সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ) তেওঁলোকে কেতিয়াও তলৰ খাপৰ কথা স্বীকাৰ নকৰে। পৰিত্ৰ হংস অৰ্থাৎ সদায় স্বচ্ছ, পৰিত্ৰ, পৰিত্ৰতাই হৈছে স্বচ্ছতা। পৰিত্ৰ হংসই সংকল্পও অশুদ্ধ কৰিব নোৱাৰে। সদায় শুদ্ধ সংকল্পৰূপী ভোজন খাওঁতা পৰিত্ৰ হংস সদায় সুস্বাস্থ্যৱান হৈ থাকে। তেওঁৰ ওপৰত কাৰো প্ৰভাৱ পৰিব নোৱাৰে।

***প্ৰোগান:-** নিজৰ মনৰ দ্বাৰা শান্তি কুণ্ডক প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতা শান্তিপ্ৰিয় আত্মা হোৱা।

!!ওম শান্তি!!
